

udkræves Rigsdagens Samtykke til at foretage nogen Transaktion, hvorved private blive Ejere af de indvundne Arealer. Derfor er Sagen bleven bragt frem her. Om Hensigtsmæssigheden af selve Bestemmelsen i Loven af 1899 skal jeg ikke udtale mig. Jeg tror, at den til sin Tid kan give Anledning til forskellige Ulemper.

Spørgsmaalet er jo her, naar der er Tale om Rigsdagens Samtykke, først og fremmest det: vil denne Sag være til Gavn for Havnevæsenet? Dette Spørgsmaal har været Genstand for meget vidtløftige Forhandlinger mellem de forskellige Ministerier, og til sidst i Havneraadet, hvor den har været behandlet i Udvalg. Det er endt med, at det samlede Havneraad har tilraadet Sagens Fremme. Jeg skal ikke i Øjeblikket komme ind paa Sagens Details, men kun kort angive, hvad det drejer sig om. Der indvindes et Areal paa 50 Tdr. Land, og det sælges, efterhaanden som det kommer frem, for en Sum af 5 Kr. 75 Øre pr. Kvadrat-Alen. Det drejer sig altsaa om en Sum af 4 Millioner. Havnevæsenet har betydelige Udgifter til Dæmningen og vil yderligere faa betydelige Udgifter til Opfyldningen. Der er ogsaa andre Ting, der maa ordnes, saa at det i alt drejer sig om en Udgift paa flere Millioner. Nu vilde man maaske sige, at Havnevæsenet kunde gøre det for egen Regning og senere udnytte Arealerne, men vi have i Havneraadet været enige om, at det vilde være en meget mislig Foranstaltning. Havnen maatte da yderligere optage Laan paa adskillige Millioner, og det vilde være meget vanskeligt at raade over disse Arealer. Der er nemlig nogen Forskel paa dem. De Arealer, som Havnevæsenet bør have til Raadighed, ere alle de, som ligge ved Kajen og umiddelbart komme Havnen og Trafikken til Nytte. Det har man ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og der er derfor truffet en Bestemmelse i saa Henseende, idet der paa den meget brede Kaj — saa vidt jeg ved er den over 200 Alen bred — kan udlægges Oplagspladser m. v. For en stor Del vil Havnen faa Indtægten af disse Oplagspladser. Det forekommer os i Havneraadet, at denne Sag fortjener stor Opmærksomhed og bør fremmes saa hurtigt som muligt. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale den til det ærede Ting.

Gustav Hansen: Idet jeg ganske slutter mig til det ærede Medlems Anbefaling, skal jeg blot tillade mig at fremhæve, at der ved den paagældende Land-

vinding og Afhændelsen deraf ikke blot skaffes Havnen højst fornødne Indtægter — og Havnen trænger jo i høj Grad til Penge — men der skabes tillige inden for en bred smuk Kaj paa 220 Fods Bredde rigelig Plads til Anlæg af industrielle og kommercielle Foretagender; saa vidt vides, vil der ogsaa være Plads til en Station for den kommende Amagerbane. — Jeg maa maaske tillige som et anbefalende Moment fremhæve, at naar denne Landvinding kommer i Gang, vil et af de Krudtmagasiner, der i sin Tid saa stærkt bleve fremhævede som en stor Fare for Kjøbenhavn, det allerfarligste, der ligger umiddelbart ved den eventuelle Landvinding, forsvinde, idet Krigsministeriet vil flytte det, da Havnevæsenet af de Penge, der tjenes, vil afstaa en saa stor Sum, som Flytningen koster. — Overenskomsten mellem Konsortiet og Havnevæsenet gælder kun til 1ste Januar, og jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at Sagen fremmes saa hurtigt som muligt. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Carstensen: Baade som Medlem af Havneraadet og som Medlem af dette Ting kan jeg fuldstændig slutte mig til det fremkomne Forslag, og jeg skal blot fremhæve nogle ganske faa Grunde, der gøre, at jeg, der betragter Sagen fra et mere sømandsmæssigt Standpunkt end andre ærede Medlemmer, støtter denne Sag.

Der har i sin Tid været megen Tale om at skabe et sejlbart Løb gennem hele Havnen ned til Køgebugt. Til Gennemførelse af denne Tanke kan dette Forslag betragtes som et Slags Udgangspunkt, idet man ved at afhænde et meget stort Areal med en temmelig lang Kajrække faar Herredømme over Reguleringen af Farvandet tæt Nord og Syd for den ny Langebro. Det er en Begyndelse; Uddybningen gaar Haand i Haand med Iværksættelsen af Tanken om at føre Sejllobet ned til Køgebugt, og i den Retning har Forslaget derfor sin ikke ringe Betydning.

Det er anført fra forskellige Sider, at Havnevæsenet mulig kunde staa sig bedre ved at afhænde Arealerne, efterhaanden som de opstaa. Det er noget, der er vanskeligt at afgøre i Øjeblikket. Den Pris, hvortil Arealerne afhændes, er ganske vist tilsyneladende lav, men naar man udregner det virkelige Areal, som kommer Konsortiet til gode, tager Hensyn til, hvad det vil koste at foranstalte Kloakanlæg, Afløbsanlæg, Vejanlæg o. s. v., saa vil der, efter